

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu

SZÁLLNAK RENDELKEZÉSÜKRE

**A GYURCSÁNY-KORMÁNY ELŐSZÖR EGY AZÓTA
CSŐDBE JUTOTT OROSZ MILLIÁRDOSNAK,
MAJD EGY OROSZ BANKNAK ADTA EL A MALÉVOT.
CSAK ŐK KERESTEK, A LÉGITÁRSASÁG ROMOKBAN.**

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

NEM MINDEN A PÉNZ

A Bethesda Gyermekkórház remek létesítmény. Nem sok ilyen van Budapesten. Pontosabban szólva nem csak ilyen. Már általában gyermekórház is alig van, csupán csak kettő. Bölcs kormányunk úgy döntött, hogy nem kell több, pontosabban nem ad többre pénzt. Nem tudom, hogy mi teszi, az emberek tisztessége, a református hit jelenléte, vagy mindkettő együtt, de tény, hogy a Bethesda-ban értékekkel lehet találkozni. Emberi értékekkel. Az új főigazgató, Dr. Velkey György nem törli el elődje emlékét. Dizseri Tamás főorvos úr képe ott van az új igazgató szobájában. Apró dolog, de jelzi: itt, ebben a közösségben tudják, hogy a nagy dolgok csapatmunkában, évtizedek alatt születnek. Hogyan tudnak gazdálkodni a mai pénztelenségben? Nem lopunk! – hangzik a félreérthetetlen válasz, amely egyben vádirat is. Vádirat, mert mindannyian tudjuk, hogy kis országunkban lopnak, csalnak, és nem is akármilyen szinten. Igen, itt kell kezdeni! A főorvos megmutatja az intenzívosztályt. A kisgyermek bőrén több mint ötven százaléka égett meg. Élet és halál között van. Élni fog! – mondja a főigazgató. Élni fog, de amíg túl lesz a veszélyn, mi 15 millió forintot költünk rá. A társadalombiztosítás ebből csak másfél milliót fizet. Pazarlás nincs, csak olyan gyógyszer adunk neki, ami az életéhez kell. De egy ampulla százezer forint. Ne adjuk be, csak azért, mert drága? Minden mérhető pénzzel? Beadjuk, és inkább futunk a pénzünk után.

OBAMA-LÁZ

Obama-lázban ég Amerika. Milliók ujjonganak, énekelnek, tüvöltének önkívületi ál-

lapotban az új elnök láttán. Milliók hiszik el, hogy Amerika felszabadul, megújul, és most már más lesz. Nem bánom, hogy örüljenek az amerikaiak az elnöküknek. Szerintem ők látják meg majd először, hogy nem az a valóság, amit a beiktatáskor a média beléjük sugároz. Ők jönnek majd rá először, hogy az elnök ugyan néger, boc, afroamerikai, de azért az USA-ban kapitalizmus van. Az Obama-láz sajnálatosan ragályos. Persze, nem magától terjed. A magyar értelmiség, a magyar média terjeszti ezerral. Te, ami itt volt az elmúlt napokban, azt elképzelni is nehéz. Politológusok, egyetemi tanárok, diákok, háziasszonyok, újságírók tették le a nagyesküt, ezerszer elmondva a médiában, hogy Obama ilyen meg olyan, és most ez lesz, meg az lesz. Göncz Kinga szerint eddig is nagyon jó volt a magyar-amerikai viszony, de most, hogy egy „színes bőrű és multikulturális hátterű” ember áll az USA élén, most aztán dőzs! Értelmiségünk lelkesedése talán akkor volt ehhez mérhető, amikor Gorbacsov lett a Szovjetunió első embere. Hát igen, egyesek már ilyenek. Hol ide lelkesednek, hol oda. Még az utcán is találkoztam egy kedves nyugdíjossal, aki ugyan nem hordott Obama-trikót, de váltig hitte: most már más idők jönnek. Jobb, ha tőlem tudja, és nem várja meg, amíg a saját bőrén tapasztalja: más idők jöhetnek, de azok rosszabbak lesznek. Nem Obamától kell várunk a boldogulásunkat, hanem magunknak kell a sorsunkat saját kezünkbe venni.

HOVA LETT A MALÉV?

A hét, de túlzás nélkül az évtized nagy botránya a Malév eladása. Nem mondom, hogy

az évszázad botránya, mert a magyar kapitalizmusnak egyelőre nincs vége, s még van egy pár dolog, amit az éppen ügyeletes kormány elkótyavetyélhet. Mit tudunk a Malév eladásáról? Gyakorlatilag semmit! Én úgy vagyok, mint a többségünk, még sohasem adtam el légitársaságot. Kocsit, sőt lakást is adtam már el, meg aztán a kapitalista piacról valami keveset már sejtek. Na, már most! Ki becsülte fel a Malév értékét? Mielőtt a lakást eladtuk, felértékelgettük, hogy tudjuk, mit lehet érte kérni. Ki mérte fel a piacokat? Lakást se könnyű eladni, ha nincs rá kereslet, de mindig lehet valami pluszt felszámolni. Gázfűtés, beépített Internet-csatlakozás, netán kábeltévé. Szerintem az évek során a Malévba is beépítettek egy-két olyan pluszt, ami vonzóbbá tette. Például az EU-tagság, a hagyományos piacok, a szakemberek. Aztán ki tárgyalt a partnerekkel? Nálunk a feleségem tárgyalt, engem átverték volna. Lehet, hogy a kormány nevében nem a feleség tárgyalt?

Miről szólt az egyezmény az oroszokkal? Ne mondják mindig azt, hogy üzleti titok, mert miután megvan az üzlet, már nem lehet titok. Ha csak valami nagyon nagy disznóság nincs az ügyben. A privatizált Malévból én személy szerint csak annyit vettem észre, hogy minden utazásom során egyre rosszabb volt. Egyre több embert zsúfoltak egyre kisebb helyre. Eleinte nem adtak újságot, manapság már WC-papírt sem. Szerintem ez másnak is feltűnhetett, mondjuk az igen tisztelt parlamenti képviselőknek, akik történetesen Malév-gépen mentek WC-re. Otthon miért nem azzal kezdték, hogy parlamenti vizsgálatot kezdeményezzenek? Miért csupán egy-két képviselő vette a fáradságot, hogy beszéljen róla? A magyar média eszes riporterei miért nem szálltak rá az ügyre, vagy, ha rászálltak, miért szálltak le róla? A Munkáspártnak ma nincs módja elszámoltatni a felelősöket, a kormánynak beadott petíciók pedig annyit érnek, mint a Malév-gépen a WC-papír. Az idő azonban változni fog. Mi azon leszünk, hogy feltárjuk az elmúlt két évtized állami tolvajait, az ország megkárosítóit, és oda kerüljenek, ahova valók: a börtönbe.

MAGYARORSZÁGBÓL JÓKEDVŰ ORSZÁGOT LEHETNE ÉPÍTENI

BESZÉLGETÉS KUTI ISTVÁNNAL,
RÁCKEVE 13. VÁLASZTÓKÖRZETÉNEK KB-MEGBÍZOTTJÁVAL

Kuti István személyesen is megtapasztalta a rendszerváltás „előnyeit”, a kialakult helyzetről így vélekedik: „A hagymázás gyűlölet helyett józanul kellene gondolkodniuk az ország vezetőinek. Saját érdekeik helyett a magyar nemzet érdekeit kellene szem előtt tartani. A Munkáspárt ma letisztult párt, teljesen egyértelmű, tisztességes gondolatokkal és célokkal. Ha vannak még gondolkodó emberek hazánkban, be kell jutnunk a parlamentbe!”

– *Hogyan kerültél a mozgalomba?*

– 1976-ban vettem fel az MSZMP-be. 1990-ben, a nagy változások idején fenntartásaim voltak az átalakulással kapcsolatban, így nem léptem be a szocialista pártba. Szemlélődtem, érdeklődtem, eltelte néhány év párton kívül. Az újságosnál vettem egy Szabadságot, melynek tartalma megfogott, korábbi párttagságom fontosságára emlékeztetett. Felhívtam a szerkesztőséget, ahol szívesen tájékoztattak a Munkáspárttal kapcsolatos helyzetről. Egy szabadnapomon ellátogattam a párt székházába, és beléptem. Számomra a pártközpontba mindig öröm bemenni, jó ismerősökkel találkozni és feltöltődni. Mindig új energiával és sok hasznos ötlettel gazdagodva térek haza, ami mindennapi pártmunkámban is segít.

– *Mit olvasol szívesen? Filmeket nézel?*

– Sajnos nagyon kevés időm van, de olvasásra mindig szakítok. Szeretem a magyar szépprózát, leginkább Jókai Mór és Móricz Zsigmond regényeit kedvelem. Verset főleg Petőfitől és Adytól olvasok. A Szabadságot természetesen mindig átanulmányozom, és a napi sajtót is rendszeresen forgatom, a Magyar Nemzettől a Népszabadságig, ami a kezembe kerül. Fontos, hogy a politikával foglalkozó ember tisztában legyen az ellenfelek ténykedéseivel és véleményével is.

– *Milyen filmeket szeretsz?*

– Moziba nem járok. A gyilkolás filmeket nem szeretem, az erőszakot utálok. Inkább a „házimozizást” választom, sok természetfilmet nézek.

– *Mi a véleményed az elmúlt idők változásai-val kapcsolatban?*

Az országban végbemenő változásokról sajnos lesújtó a véleményem. Úton-útfélen szinte csak panaszt és elkeseredést lehet hallani. Ez a demokráciának nevezett

Kuti István

1934. december 23-án született Túrán. Szülőhelyén járt általános iskolába. 1952-ben mozdonylakatosként végzett. Katonai szolgálatot a Honi Légvédelmi Tüzérségen teljesített, majd tiszthelyettesi iskolában folytatta tanulmányait. Máiig büszke arra, hogy a Dolgozó Ifjúság Szövetségének titkár-helyettese is volt. A Pest megyei pártélet aktív alakja, a munkáspárti rendezvények állandó résztvevője. Mindenhol ott van, ahol segítségre van szükség nehéz helyzetekben.

rendszer hazugságban született és hamisságokból tartja fenn magát. Például a bős-nagymarosi vízlépcsőt már Horthy Miklós is meg akarta építeni. Ez nem valamiféle kommunista utópia vagy fantázia. Számomra teljesen érthetetlen, ami történt. A hagymázás gyűlölet helyett

józanul kellene gondolkodniuk az ország vezetőinek. Saját érdekeik helyett a magyar nemzet érdekeit kellene szem előtt tartani. A Munkáspárt ma letisztult párt, teljesen egyértelmű, tisztességes gondolatokkal és célokkal. Ha vannak még gondolkodó emberek hazánkban, be kell jutnunk a parlamentbe! A szocdemek, álbaldaliak képtelenek a szegények érdekeit védeni, ők mindig megalkudtak a kapitalizmussal. Mi nem alkuszunk!

– *Mivel töltöd a szabadidőd?*

– Recepciós portásként dolgozom és kertészkedek. Csirkéket nevelek, jövőre vietnámi malacokat szeretnék venni. A gazdemberek életét élem. Szeretek horgászni, gyakran látogatom a délegyházi tavakat is. Jó alkalom arra, hogy az ember magába szálljon és végiggondoljon különböző kérdéseket, teendőket. A feleségemmel szeretünk színházba járni, legutóbb a Macskákat és a Rómeó és Júliát láttuk, de sajnos sokba kerül, ezért egyre ritkábban jutunk el a kultúra templomába.

Családi összejöveteleket szervezünk, ami nagyon fontos ebben a széteső-félben levő, nihilizmussal átitatott világban, ahol a család szerepét igyekeznek mindinkább háttérbe szorítani. Szeretek beszélgetni a gyerekekkel, mert nagyon értelmesek, és nekik is vannak nézeteik, amelyeket mi, felnőttek komolyan kell vegyünk. Gyakran mondják, hogy ővelük így senki nem beszél.

– *A családot hogyan viszonyul politikai tevékenységedhez?*

– Teljesen pozitív a hozzáállásuk, támogatnak munkámban. Soha nem volt gond politikai hovatartozásom tekintetében.

– *Ha találkoznál az aranyhállal, mi lenne a három kívánságod?*

– Nem hiszek a mesékben! De ha mégis... Szűnjön meg a kapitalizmus! Életem során rengeteg országban dolgoztam, még Irakban is. Ismerem más népek életét és szokásait. Meggyőződésem, hogy Magyarországból egy jókedvű országot lehetne építeni, megszüntetve az egyre súlyosbodó gazdasági és szociális problémákat. ■

Egy: a magyar kapitalizmus válságban van, amit most súlyosbít a vilákapitalizmus válsága. A vilákapitalizmus válsága nem egy a sok válság közül, hanem mély, rendszerbeli válság, amely felveti a kérdést: egyáltalán működhet-e tovább a kapitalizmus?

Kettő: ebben a helyzetben nem egyszerűen bírálni kell a kapitalizmust, hanem fel kell mutatni egy másik világ megteremtésének lehetőségét. Fel kell mutatnunk a forradalom, a szocializmus alternatíváját!

Három: mindez együttvéve új helyzetet jelent a nemzetközi munkásmozgalom, így a Munkáspárt számára is. Az új helyzet új lehetőséget rejt magában és egyben új feladatokat is jelent. Egy biztos: az a csendes időszak, amelyben húsz éven keresztül éltünk, véget ér.

MARXOT NEM A FAJ

Marx nem arra való, hogy az ünnepeken kitegyük a képét. Marxot a válság helyes értékelésére, a munkához, a harcunkhoz kell használni! – hangsúlyozta a Munkáspárt Központi Bizottságának szombati ülésén Thürmer Gyula az ország helyzetét értékelve. A következő oldalakon a pártelnök előadásából idézünk, az anyag Tézisek címen rövidesen az összes pártszervezethez teljes terjedelmében is eljut.

A magyar kapitalizmus válságban van, amit most súlyosbít a vilákapitalizmus válsága. A jelenlegi helyzetben három út látszik lehetségesnek a megoldásra.

Egy, a forradalmi út, a szocializmus megteremtése, amely az egyedüli igazi megoldás a munkástömegek számára.

Kettő, a nemzeti tőke erősítésének útja, együtt azzal, hogy az ország javaiból többet kell adni a dolgozó tömegeknek is. Ez az út nem elégti ki teljes mértékben a dolgozó-tömegek érdekeit, mert csak ideiglenes engedelményeket jelent. Ez az út megmarad a kapitalista rendszer kereteiben belül. Mégis, ez az út előnyököt jelent a dolgozó tömegek számára, lehetővé teszi az összefogást nemzeti, multi-ellenes alapon. Ez az út, mint átmeneti megoldás vállalható és támogatható.

Három, a multinacionális tőke érdekeinek kiszolgálása. Ez az út egyaránt káros a dolgozó tömegeknek és a magyar nemzetnek, mivel a válságot a tömegek kiszolgáltatottságának növelésével, a külföldtől való függőség további növelésével kívánja megoldani. Ezt az utat nem szabad támogatnunk.

LEHETŐSÉGEK

Nézzük meg ezeket a lehetőségeket részletesebben!

Egy, a kapitalizmus mai gondjai a dolgozók szempontjából csak forradalmi úton, a szocializmus megteremtésével oldhatóak meg.

Ez a megfogalmazás új. Az 1989-90-es ellenforradalom óta nem használtuk, legfeljebb, mint igen távlati, elméleti tételt. Ma azonban a kapitalista rendszer és ezen belül a magyar kapitalizmus válsága miatt más a helyzet.

„A jelenlegi válság a kapitalista rendszer mélyebb válságát fejezi ki, tükrözi a kapitalizmus történelmi korlátait, és azt az igényt, hogy forradalmi úton döntsük meg.” Ezek a gondolatok a kommunista és munkáspártok 2008. novemberi nemzetközi találkozáján születtek. A forradalmi út felvetése ne retentsen meg senkit! A Munkáspártnak ma

még nincs módja megvalósítani a forradalmi utat, de senki sem tudhatja, hogy ez az idő mikor következhet be. A tőkés világ ma nagyon nagy válságban van, és az események nagyon gyorsan peregnek.

Kettő, a nemzeti tőke támogatása, illetve a javak és a terhek újraelosztása a szegényebb rétegek javára. Külpolitikai téren pedig a nemzeti érdekek kemény védelme az EU-val szemben, a magyar külpolitika több lábra állítása. Ez az út járható a tőkés rendszer viszonyai között is. Az MSZP egyiket sem akarja. A Fidesz szavakban akarja, de kérdéses, hogy tesz-e érte valamit. A Fidesz ráadásul jó akar lenni az USA-ban és Izraelben, ezért egyre-másra teszik oroszellenes nyilatkozataikat, támogatják az afganisztáni háborút.

Három, egyezkedés a Nyugattal, az eladósodás és a kiszolgáltatottság növelése. Ez lényegében az eddigi út folytatása. Egyelőre ez várható.

KÖVETKEZMÉNYEK

A magyar tőkés erők, Gyurcsány is, Orbán is, tudják, hogy a Nyugat nem akarja Magyarországot elvesztését. Az eddigi pénzt se engedi veszni, meg a magyar kormányok egyébként is mindig szolgálatkészek voltak. Magyarország szépen fogja majd fizetni az eddigi adósságait. Ezek már ma elérték a GDP 97 százalékát. Vagyis, ha egy évig minden pénzt a Nyugatnak adnánk, s még csak nem is ennénk, az is kevés lenne. A Nyugat ezért ad újabb kölcsönt is.

Innen az üzenet az MSZP-nek is, a Fidesznek is. A tőkés világ 2010-ig nem akar kormányváltást. Ebből a szempontból az idej európai parlamenti választások sem jelentenek többet egyszerű szemfényvesztésnél. A pénzt a mostani kormány veszi fel, a következő fizeti vissza, de a kapitalizmus marad. Ez az üzenet másik része.

A Valutaalap vezetője megmondta Gyurcsánynak is, Orbánnak is, hogy a hitelért cserébe reformokat vár el. A reform magyarul azt jelenti, hogy a tőke költségeit csökken-

RA KELL KITENNI!

teni kell. Például: dolgozzanak az emberek 67 éves korukig, ne legyenek nyugdíj-kedvezmények, legyen tandíj. Vagy például olyanokat, amelyeket már decemberben elkezdtek, amikor eltörölték a 13. havi bért, illetve a 80 ezer forint feletti nyugdíjak esetében a 13. havi kifizetést.

A Nyugat viszont nem akarja, hogy az elégedetlen népek folyamatosan sztrájkoljanak, tüntessenek, és ezzel táptalajt teremtsenek a kommunistáknak. Az MSZP-vezette kormány képes volt megosztani az ellene fellépő szervezeteket, ahogyan ez a közalkalmazottaknál is történt. A Fidesz pedig nem állt a nagy lehetőségeket kínáló szakszervezeti megmozdulások mögé, s nyilván 2010-ig nem is fog.

TÓKÉS AZONOSSÁGOK, TÓKÉS KÜLÖNBSEGEK

A magyar tőkésosztály érdekeit ma több politikai párt is megtestesíti.

Az MSZP, az SZDSZ a multinacionális tőkéhez kötődő magyar nagytőkét képviseli. A Fidesz – bár nem utasítja el sem a nagytőkét, sem a multinacionális tőkét – zömében a magyar kis- és középtőke érdekeit képviseli. Az MDF, a KDNP színesítik a palettát, és tartaléksapatot képeznek a fő erők mellett.

A Jobbik a tőkésosztály jelenlegi rohamcsapata. Hasonló szerepet játszik, mint korábban a MIÉP. A Jobbik több funkciót is ellát. A nemzeti érzés, a rend, a fegyelem hirdetésével, radikalizmusával embereket, köztük fiatalokat vonz magához. Képes szava-

zatokat elvenni a Fidesztől, és testközelbe hozza az MSZP által hirdetett szélsőjobb- oldali veszélyt. Kimondva-kimondatlanul használ két olyan fegyvert is, amelyet mások nem használnak: az antiszemitizmust és a cigányellenességet. Egyelőre nem tudni, hogy a tőkésosztály szán-e neki más szerepet, azaz integrálja-e a „politikai klubba”.

A kapitalista rendszer fenntartása a polgári pártok közös osztályérdeke. Pontosan tudják, hogy a mostani válság felvetheti egy új rendszerváltás kérdését, ezt pedig egyikük sem akarja.

A mai politikát az is befolyásolja, hogy a tőkés erőknek nem csupán közös érdekeik vannak, hanem eltérőek is. A magyar kapitalizmus húsz évvel ezelőtt egy kompromisszum árán jött létre. A szocializmusban is létező ellenzéki erők tudomásul vették, hogy a magyar kapitalizmusban nem csak nekik lesz szerepük, hanem azoknak a vállalkozói, értelmiségi rétegeknek is, amelyek vezető szerepet játszottak a szocializmusban is. A tőkésosztály két csoportja között folyamatos a küzdelem, hol a privatizációban való részvételért, hol a nagy állami megrendelések elnyeréséért, hol az EU-pénzek megszerzéséért.

Ez a küzdelem megszüli a két csoport saját érdekeit, miközben küzdelmük a kapitalizmus általános talaján megy végbe. Mindkét erő tudja, hogy az egymás elleni küzdelem nem lépheti túl, legalább is tartósan nem lépheti túl azt a határt, amely már a kapitalizmus fenntartásához fűződő közös érdekeiket sértené. ■

A magyar kapitalizmus válsága

Egy: eladták a magyar ipart, a magyar gazdaságot a külföldi tőkének. Nincs magyar ipar, nincs magyar termelés, halvány gyenge a magyar vállalkozói réteg, nincs mivel védekezni.

Ma a banktőke abszolút uralommal rendelkezik. Az állam, a kormány a törvényeivel ezeket az érdekeket szolgálja ki. Ezért kell mindenkinek számlát nyitni, minimalizálni a készpénzforgalmat.

A nemzetközi tőke a legérzékenyebb területet, a kereskedelmet birtokolja, és ezzel lebéntíja a magyar gazdaságot. Ennek ma is fizetni kell az árát. Az USA és az EU tőkés gazdaságai is bajban vannak, könnyűszerrel rakják át gondjaikat Magyarországra. Csökken a termelés, több ezer embert bocsátottak el már eddig is. Száz- ezrekre tehető azok száma, akik belebuktak az agyonreklámozott autó-, lakás- és más hitelekbe.

Kettő: a magyar kapitalizmus sajátossága a szegények és gazdagok közötti éles differenciálódás. Miért? Azért, mert nálunk az eredeti tőkefelhalmozás azt jelentette, hogy a tőkés elvették az emberektől a pénzüket. Hogyan? Áremelésekkel, adóemlésekkel, a közkiadások csökkentésével, a hitelfelvételekkel és mással.

Három: a magyar kapitalizmus születési rendellenessége, és ma is ható sajátossága a magasfokú korrupció. A privatizáció első éveit jelentették, hogy zavaros jogi helyzetben lényegében ellopták az állami vagyont. Idővel a lopásnak kialakultak a törvényes keretei, a pályázatok és más megoldások, de a lopás, az állami korrupció, a felemás, kijátszható törvények gyakorlata megmaradt.

MSZP: megtartani a hatalmat

Egy: baloldali jelszavakkal, a szélsőjobb- oldali veszély felvázolásával manipulálja az embereket.

Kettő: minden létező baloldali szavazót maga mellé akar állítani. Az MSZP – a Munkáspárt kivételével – maga alá rendelte a baloldali jellegű szervezeteket. Ezzel lehetetlenné teszik a kormány baloldali bírálatát, a Munkáspártot a perifériára szorítják. A Munkáspárt-2006 itt játszik a tőkés erők kezére. A 2006-os párt küldetése az, hogy megbontsa a kommunista erőket, zavart keltsen a baloldali választókban.

Három: a Fidesz minden olyan jobboldali szervezetet támogat, amelyek a Fidesztől vehetnek el szavazatokat. Ez láthatjuk az MDF esetében.

Fidesz: megszerezni a hatalmat

Egy: igyekszik az egész jobboldalt lefedni, bár az MDF esetében ez eddig csak félig sikerült.

Kettő: igyekszik elbizonytalanítani az MSZP választóinak egy részét. Erre irányul a szocialliberális botrányok leleplezése, a parlamenti küzdelem.

Három: a Fidesz meghirdette az új többség elvét, amely a Fidesz hagyományos szövetségesei mellett magában foglalhatna más ideológiai alapállású pártokat és civilszervezeteket. A Liga által kezdeményezett 2008. tavaszi népszavazási aláírás-gyűjtésnél erre volt kísérlet, de utána abbamaradt. A Fidesz visszaretent a nyitástól, miközben nyilván tudja, hogy nem képes baloldali szavazatokat elvenni.

LÉTEZIK MÁSIK ÚT:

A Munkáspártnak nincs más választása, mint, hogy tovább haladjon a saját útján, a tőkés válságban felmutassa a másik út lehetőségét. A forradalmi utat ma nincs módja megvalósítani, de senki sem tudhatja, hogy ez az idő mikor következik be.

A mi feladatunk az, hogy biztosítsuk a kommunista párt létét, biztosítsuk, hogy a párt felnőjön a feladathoz. A történelmi tapasztalatok azt mutatják, hogy a történelmi helyzetek kihasználatlanul maradnak, ha hiányoznak a szubjektív feltételek, ha hiányzik vagy cselekvésképtelen a párt.

Az elmúlt 20 év csendes, békés időszak volt. A Munkáspártot, illetve tagjait nem fenyegették nagy veszélyek. Támadások természetesen voltak, de ezeket sikerült elhárítani. Minden időben voltak és vannak elvtársaink, akik a munkában is, anyagi téren is óriási áldozatokat vállaltak. A párt-

„A forradalom kétségkívül olyan gyorsasággal és olyan alaposággal tanít, amilyen a politikai fejlődés békés korszakaiban lehetetlennek látszik. És ami különösen fontos, nemcsak a vezetőket tanítja, hanem a tömegeket is.”

(Lenin)

képesek vagyunk, de csak akkor, ha valóban készek vagyunk az áldozatra. Miért?

Először is, a Munkáspártnak van mire építenie, hiszen az emberek között ma nagyobb a tekintélye, mint bármikor korábban.

Másodszor, a politikai irányvonalunk, amelyet tartalmaz az „Ezt akartad? Megérte?” című és a „Mit akar a Munkáspárt?” című anyag, világos, támogatható. A mi dolgunk, hogy tovább vigyük az emberekhez.

Három, vannak nagyon kitűnő tagjaink és vezetőink. Az ő példájukat kell követnünk. Ami az egyik helyen bevált, beválik a másikon is.

Őszintén szembe kell nézni a nehézségeinkkel! Ezt sokszor megtettük, de a kö-

Menjünk el a vállalkozó ismerősökhöz! Keressük meg gyerekeinket, unokáinkat, mindenkit, akinek módja lehet segíteni!

Keresni kell az együttműködés lehetőségét! Úgy, ahogy tettük a postai kézbesítőket, a repülőterei dolgozók támogatásánál. A lényeg azonban nem az, hogy szervezetekkel létesítsünk együttműködést. A lényeg, hogy saját osztálybázisunkkal, a munkással, a dolgozó tömegekkel legyen szorosabb a kapcsolatunk, sőt a legtöbb területen egyáltalán legyen ilyen kapcsolatunk.

A Munkáspárt sem az MSZP-vel, sem a Munkáspárt 2006-tal, sem a Fidesszel, sem más párttal nem kíván szövetséget kötni. Ennek politikai okai nyilvánvalóak.

munka a többség számára azonban azt jelentette, hogy a szabadidőnkben, egyéb elfoglaltságunk mellett – nem helyettük, hanem mellettük – vállaltuk, hogy eljárunk rendezvényekre, gyűlésekre, több-kevesebb feladatot ellátunk a választásokon. Anyagiilag azt jelentette, hogy egyéb kiadásaink mellett – nem helyettük, hanem mellettük – fizettük a tagdíjat, időnként támogattuk a pártot. Nem kellett nagy lemondásokat, nagy személyes áldozatokat hozni. Ma mindez kevés.

A csendes időszak nem azért ér véget, mert mi mondjuk. Azért ér véget, mert lényegesen változik a helyzet. Mi egyet tehetünk: alkalmazkodunk a helyzethez, jobban mondva, felnövünk az új feladatokhoz. Erre

vetkeztes munka többnyire elmarad. Ahol egy picit erősnek érezzük magunkat, úgy teszünk, mintha semmi sem történné. Van, ahol a teljes csüggedés uralkodik el.

Szervezeteink többsége gyenge, nincs beágyazódva a környezetébe, nehezen találunk új kádereket. Sok helyütt van pártélet, de nincs politikai élet, nem kapcsolódunk a valóságos folyamatokhoz.

Anyagi téren minden megállt a korábbi szinten. Nem lépünk előre a párttámogatás vállalásában, A Szabadság terjesztésében.

Beszélgessünk el minden párttagunkkal, értessük meg, hogy ma a szó szoros értelemben az ő havi kétezer forintjától függ a magyar szocializmus jövője. Ez nem vice, ez óriási felelősség!

Küzdeni kell! Úgy, ahogyan az időközeli választásokon teszik jelöltjeink Bácsalmáson, a Ferencvárosban, a Rákosmentén, Nagymaroson. Úgy, ahogy a fiatalok tették Esztergomban a Suzuki gyárnál.

A párt támogassa a tőkés válságban nehéz helyzetbe jutott tömegeket, álljon a tüntetők és sztrájkolók mellé, építsen ki kapcsolatokat a szakszervezetekkel és más szervezetekkel!

Kiemelten fontos feladatnak tekintjük az európai parlamenti választásokon való részvételt. A párt használja ki a választásokat a magyar parlamenti választásokra való felkészülésre! Ennek érdekében legalább 110-120 ezer kopogtatócédulát gyűjtsön össze. A kampányt koncentráljuk médiarendezvényekre a fővárosban és a megyeszékhelyeken, nagyobb városokban.

Nekünk nem holnap, nem holnapután, ma kell lennünk forradalmárnak! ■

„Nem az a forradalmár, aki a forradalom közeledtével válik forradalmivá, hanem az, aki a reakció legvadabb tobzódása közepette, a liberálisok és a demokraták legnagyobb ingadozásai közepett síkraszáll a forradalom elvei és jelszavai mellett.”

(Lenin)

A MUNKÁSPÁRT, A SZOCIALIZMUS

A KÖZPONTI BIZOTTSÁG HATÁROZATA A MUNKÁSPÁRT 2009. ÉVI FELADATAIRÓL

A Központi Bizottság az alábbi feladatokat állítja a párt minden tagja és szervezete elé a 2009-es esztendőben:

1. A Központi Bizottság véleménye szerint a jelenlegi válság súlyos. Nem egyszerűen átmeneti gazdasági válságról van szó, hanem a tőkés rendszer belső válságáról. A Központi Bizottság és az Elnökség folyamatosan elemezze a hazai helyzet alakulását, a tőkés rendszer válságában végbe menő változásokat, és ennek alapján döntsön a párt tenni-valóiról. A Munkáspárt kínáljon alternatívát, választási lehetőséget a dolgozó tömegeknek. Mutasson rá, hogy a dolgozók csak akkor számíthatnak javulásra, ha erőteljesen küzdenek a tőke ellen, és bejuttatják a Munkáspártot a parlamentbe.
2. A párt alapszervezetei vitassák meg a Központi Bizottság 2009. január 24-i ülésének anyagát, amely „Tézisek” címen minden szervezethez eljut.
3. A párt támogassa a tőkés válságban nehéz helyzetbe jutott tömegeket, álljon a tüntetők és sztrájkolók mellé, építsen ki kapcsolatokat a szakszervezetekkel és más szervezetekkel.
4. A párt szervezetei tartsanak utcai rendezvényeket és juttassák el az emberekhez az „Ezt akartad? Megérte?” című anyagot.
5. A Központi Bizottság szükségesnek tartja az elnöki látogatások folytatását. A hangsúlyt az év első hónapjaiban azokra a területekre kell helyezni, ahol még nem volt ilyen látogatás.
6. A Munkáspárt Központi Bizottsága, Elnöksége és minden helyi szervezete kiemelt feladatként kezelje a KB-képviselők munkáját, a 2010-es parlamenti választások jelöltjeivel való munkát.
7. A Központi Bizottság megerősítve korábbi határozatát, kiemelten fontos feladatnak tekinti az európai parlamenti választásokon való részvételt. A párt használja ki a választásokat a magyar parlamenti választásokra való felkészülésre. Ennek érdekében legalább 110-120 ezer kopogtató cédulát gyűjtsön össze. A kampányt koncentráljuk médiarendezvényekre a fővárosban és a megyeszékhelyeken, nagyobb városokban.
8. A Munkáspárt ünnepelje meg a Tanácsköztársaság kiáltásának 90. évfordulóját.
9. A Munkáspárt folytassa a nemzetközi munkát, használja ki a nemzetközi lehetőségeket a párt erősítésére. A Munkáspárt kiemelten emlékezzen meg a kubai forradalom 50. évfordulójáról.

Budapest, 2009. január 24.

Központi Bizottság

A MUNKÁSPÁRT LISTÁJA AZ EURÓPAI PARLAMENTI VÁLASZTÁSOKRA

	Név	Szül. év	Foglalkozás	Terület
1.	Thürmer Gyula	1953	alkalmazott	Budapest
2.	Gilicze Attila	1974	postás	Budapest
3.	Frankfurter Zsuzsanna	1953	orvos	Nógrád
4.	Szabó Tamás	1987	egyetemi hallgató	Heves
5.	Belovitz Károly	1952	erdész	Győr-Moson-Sopron
6.	Vánása Csaba	1974	munkás	Budapest
7.	Fléger Tamás	1953	munkás	Budapest
8.	Benesik Mihály	1943	ny. művezető	Jász-Nagykun-Szolnok
9.	Fogarasi Zsuzsanna	1969	alkalmazott	Budapest
10.	Juhász Norbert	1989	tanuló	Heves
11.	Váli Zoltán	1954	ny. BM alkalmazott	BAZ
12.	Gál Ferenc	1964	biztonsági őr	Békés
13.	Gulyás János	1956	polgármester	BAZ
14.	Kovács István	1969	alkalmazott	Pest
15.	Gulyás László	1955	ny. postamester	Jász-Nagykun-Szolnok
16.	Varga Szabolcs	1985	egyetemi hallgató	Hajdú-Bihar
17.	Kovács Balázs	1987	egyetemi hallgató	Heves
18.	Kőszeginé Benedek Anna	1945	ny. alkalmazott	Budapest
19.	Dózsa Miklós	1983	adatrögzítő	Hajdú-Bihar
20.	Winkler Károly	1953	vállalkozó	Győr-Moson-Sopron
21.	Vida János	1953	fordító	Budapest
22.	Göntzöl Gábor	1972	vállalkozó	Pest

A Munkáspárt Európa Parlamenti választási kampányában szintén kulcsszerepet vállalnak, ha úgy tetszik, ők a választási lista „pótagjai”: Pénzes András, Kató Tamás, Csányi László, Benyovszky Gábor, Búza Róbert, Thürmer Marianna, Berényi Imre, Mészáros Csaba, Papp János.

Egy napi jövedelmünket az EP-választásokra!

A Munkáspárt Központi Bizottsága felhívással fordul a párt minden tagjához, barátjához és rokonszenvezőjéhez: június elején sor kerül az európai parlamenti választásokra. Mindannyiunk szívügye, hogy a Munkáspárt induljon, és jól szerepeljen. A választásokhoz pénz kell! Segítsünk a pártnak, segítsünk önmagunknak! Mi, a Központi Bizottság tagjai felajánljuk az Európai Parlamenti választási kampány céljaira egy napi jövedelmünket.

Kérjük a párt minden tagját, barátját és rokonszenvezőjét: csatlakozzon hozzánk és ajánlja fel egy napi fizetését vagy nyugdíját, azaz egy napi jövedelmét!

A pénzgyűjtés technikai szabályait a párt Országos Elnöksége hamarosan közli.

Budapest, 2009. január 24.

Munkáspárt Központi Bizottsága

VALAMI VÁLTOZIK ZUGLÓBAN

Évente négy-hatezer ember veszíti el a látását Magyarországon – tudtuk meg a Vakok Országos Intézetében Szabóné Berta Irén igazgatótól. A szocializmus idején a kórházak jelezték, ha valaki megvakult és nehéz helyzetbe került. Ezeknek az embereknek a sorsáról azonnal igyekeztek gondoskodni. Ma ilyen rendszer nincs, az érintett vagy eljut a segítséget jelentő intézetbe, vagy nem. Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke a múlt pénteken itt kezdte zuglói látogatását. Az Önök munkája előtt meghajlunk, és ígérjük: ha egyszer beleszólhatunk a törvények kidolgozásába, nem engedjük, hogy olyan törvények szülessenek, amelyek nincsenek tekintettel a látáskárosult emberek sajátos érdekeire – hangsúlyozta a pártelnök.

A program második lépése is az egészségügyben folytatódott, a Magyarországi Református Egyház Bethesda Gyermekkorházában. A 171 ágyas kórház a Heim Pál Gyermekkorház mellett a főváros második ilyen létesítménye. Dr. Velkey György főigazgató elmondta, hogy az egészségügyben kevés a pénz, hibás a teljesítményvolumen-elvű kapacitáshoz igazítás. A nővérek 87 ezer forint bruttót kapnak, és gyakorta ebből kell fizetni a kötelező szakmai továbbképzést is. Az egészségügy kérdéseiben ugyanazt a nyelvet beszéljük – jegyezte meg Thürmer Gyula –, a Munkáspárt mindent megtesz azért, hogy az egészségügy gondjai elháruljanak.

A Munkáspárt támogatja a magyar vállalkozókat a multikkal vívott harcban – hangsúlyozta a pártelnök a gyógyászati segédeszközöket gyártó GYSGY-REHA Kft-ben, ahol Rezső

Friss energiával Hevesen

Heves megyében erősödik a Munkáspárt, ha lassan is, de erősödik. Az itteni tapasztalat is bizonyítja, hogy új embereket, friss erőket csak munkában, konkrét akciókban lehet találni és megnyerni. Egerben a fiatalok szervezetéből alakult meg a Munkáspárt helyi szervezete. Részt vettek az egri kórház védelmében, sokan megismerték őket, és most találtak erőt arra is, hogy Heves városába is eljussanak. Sokan jöttek el Egerből Thürmer Gyula hevesi látogatására. Együtt agitáltak a piacon, és együtt járták végig a programpontokat. A régebbi párttagok közül Tózsér Sándor nyújtott segítséget, a fiataloktól Juhász Norbert vállalt részt a program előkészítésében. Rövid látogatás Heves város és Tenk község polgármesterénél, beszélgetés a Suzuki szerviz dolgozóival, látogatás a Heves Therm Kft-nél. A munkáspárti csapat még az egyedülálló Sakk-múzeumba is ellátogatott. A múzeum a sport múzeuma, de nem tagadják, sőt büszkék arra, hogy Kádár János maga is jeles sakkozó volt, szerette és támogatta a sakksportot.

Attila ügyvezető igazgató és a cég más vezetői fogadták. A cég a magyar szakemberek tudására, magyar tőkére, magyar vállalkozók erejére épül. Jó látni, hogy még vannak magyar cégek! – állapították meg az üzeme látogatás során.

A munkáspárti csapat felkereste a zuglói televízió szerkesztőségét, a kerületi művelődési központot, a Cserepes-házat, és jutott idő arra is, hogy bekukkantsanak egy kerületi könyvtárba és egy fodrászüzletbe is. A pénteki csúcsforgalomban sorokra váró vendégek igencsak meglepődtek, de szívesen fogadták el A Szabadság példányait.

A párt országos és helyi vezetői, köztük Kajli Béla budapesti elnök, Csikány Józsefné és Hajdú József térségi KB-képviselők, illetve Varga Antalné regionális elnök elégedetten konstatálták: nehéz volt a programot megszervezni, de sikerült! Jó alap ez a jövő teendőihez is. ■

Új Front-szervezet Balassagyarmaton

Január 22-én, majdnem egy hónappal a tervezett időpont előtt fiatal munkások megalakították a helyi Baloldali Front-szervezetet Balassagyarmaton. Ezzel már Heves és Nógrád megyében is két helyi alapszervezettel számolhatunk. Gondolhatnánk, hogy különösen nehéz olyan városokban dolgozni, melyek mindig a jobboldal, a polgári szemlélet bázisai voltak, mégis, erre Eger és Debrecen példája is rácsófol. A Balassa Szabolcs által vezetett csapat komoly célokat tűzött ki maga elé. A munkavállalók és a diákok érdekvédelme mellett a balassagyarmatiak egy országos „Frontbuli-torné” beindítását tervezik, új programot kínálva ezzel a helyi fiataloknak. Terveik között szerepel még a közeli SM (szlovákiai KISZ) alapszervezetekkel való kapcsolatfelvétel is. Megalakulásuk élesen szemlélteti, hogy a gondolkodó fiatalok fokozatosan ráébrednek: szükség van olyan ifjúsági szervezetre, mely valós baloldali értékeket képvisel. Sok sikert, Gyarmatiak!

SUZUKI – A FELKELŐ NAP ÁRNYÉKAI

Az alvállalkozói „mutyizás” több tízezer biztonsági őr életét keseríti meg hazánkban. Kamarájuk tehetetlen, az állam nem akarja megszüntetni az áldatlan állapotot. A Munkáspárt ezúton is üzeni: tenni akar és tenni fog a kiszolgáltatott dolgozókért!

Az esztergomi Suzuki gyár biztonsági őre szívesen adta volna nevét interjúnkhoz. Adta volna, ha nem tudná, állása – akármilyen is – addig van, míg kilétét homály fedi.

– Milyen körülmények között dolgozik?

Havonta átlagosan 300 órát dolgozom, 470 forintos órabérért, hogy meg tudjak élni. Az itteni takarítónő az 500 forintos órabérével többet keres, mint én. Minimálbérrre vagyok bejelentve, a fennmaradó részt „természetesen” zsebből fizetik. Nálunk nincs olyan, hogy betegállomány, ha nem bírod, van helyetted más. Soroljam, hogy még mi nincs? Nincsenek pótlékok, nincsenek fizetett ünnepek, nincsenek hétvégék. Azt mondják, hogy ez benne van az órabérémben. Még a járulékokat sem fizetik utánunk rendesen. Van olyan kollégám, aki 7 éve dolgozik itt, de csak fél év munkaviszonyt tud igazolni. Ön szerint mennyi nyugdíja lesz? Még a bérpapíroknak nevezett cetliket is meghamisítják! Papíron minden hónapban két napot szabadságon vagyunk, pedig valójában dolgozunk.

– Ön a Suzuki alkalmazottja?

– Itt is „természetes”, hogy nem. Minket, biztonsági őröket „külsős” biztonsági cég alkalmaz. A személy- és vagyoni szakma igazi aranybánya. Persze nem nekünk, dolgozóknak, hanem a főnökeinknek. Itt tényleg minden a kéz kezét mos elv alapján működik. Volt rendőrök, katonatisztek, befolyásos emberek a vezetőik, és egymás között osztják el a pénzt. Mondok egy példát. A cégemnek, a Török 2002 Security Kft-nek a Suzuki egy ember után 3000 forintot fizet óránként. Mire a céghez kapcsolódó alvállalkozói csoporton átmegy a pénz, nekem ebből mindössze 470 forint jut, a többi a haveri csatornákon eltűnik. Időről-időre ezek

az alvállalkozói csoportok átalakulnak, eltűnnek, vagy nevet változtatnak, mert senki nem ellenőrzi őket. Most gondolja el! Csak ennél a cégnél kb. 3000 ember dolgozik országszerte. És mindenhol ez megy. Országosan százezernyi biztonsági őrrel számolhatunk. Szinte állam az államban, egész kis magánhadsereg. Ha belegondol, ez hatalmas üzlet!

– Senki sincs, aki gátat szabna ennek?

– A Személy- és Vagyonvédelmi Kamara nem tesz semmit. A tagság kötelező, de cserébe még egy újságot sem kapunk. A belépésnél 8000 forintot, évente pedig 5000 forintot fizetek nekik. Ez több tízezer embernél hatalmas pénz. Nem tudom, mi történik vele, de valakik biztosan jól élnek belőle. Nálunk nincs szakszervezet. Ha csak utalást teszünk szakszervezet létrehozására, máris a legkülönbözőbb fenyegetések hangzanak el. Pedig nagy szükség lenne rá. Néhányan lennének is, akik odaállnánk.

– Mit várna a szakszervezettől?

– Valódi érdekképviseletet. Például azt, hogy harcoljon az ellen, hogy mindenféle alvállalkozások bármilyen törvényi megszorítások nélkül eltűnjenek a dolgozók be nem fizetett járulékaival. Még az alapjogaink sincsenek biztosítva, sem a szabadság, sem a betegállomány, sem a szabadnap. Hatékony, kemény fellépést szeretnék a dolgozók jogaiért. Harcoljanak a tényleges bejelentési kötelezettségért!

Ez az a terep, ahol valóban lehetne tenni a fekete- és a szürkegazdaság ellen. Ha ezeknek csak egy része elindulna nálunk, már megérné!

Postások figyelem!

Várhatóan márciustól, minden kézbesítőre kiterjedő munkaszerződés-módosítást tervez a Magyar Posta vezetése. Az új munkaszerződés értelmében megszűnik a „hagyományos” kézbesítői besorolás, helyébe az értékesítés különböző területeivel összefüggő komplex megnevezések lépnek.

Egyrészt ez a lépés súlyosan sérti a dolgozók érdekeit, és tovább növeli a kiszolgáltatottságukat.

Másrészt, a Posta vezetése várhatóan mindenféle tájékoztatás nélkül akarja a dolgozóival aláírni a szerződéseket.

Éppen ezért, a Kézbesítők Szakszervezete, a dolgozók korrekt tájékoztatása mellett, az alább olvasható röplappal ellenállásra és jogaik érvényesítésére buzdítja a postásokat.

TISZTELT KOLLÉGÁK!

Hamarosan új munkaszerződést akar aláírattatni velünk a vezetés. Az új szerződés szerint három kategóriába sorolják a kézbesítőket:

- információgyűjtő
- címszerző tevékenységet folytató
- értékesítő tevékenységet folytató kézbesítő

A klasszikus kézbesítői tevékenység, mint kategória egyáltalán nem szerepel benne!

Mindhárom változat kötelezően előírt terveket tartalmaz, melyek mindegyike hátrányosan érint minket!

Ha aláírjuk az új munkaszerződést, jogi alapot adunk a vezetésnek, hogy az általa előírt tervet bármi áron kiépéselje belőlünk!

Ha aláírjuk, saját magunk ellen dolgozunk!

A Kézbesítők Szakszervezete felhívja minden kézbesítő figyelmét arra, hogy van mód megakadályozni a hátrányos munkaszerződés megkötését.

Ha bizonytalan vagy abban, hogy mit akarnak aláírni veled, ha nem látsz tisztán, vagy csak egyszerűen nem hiszel a vezetőidnek, élj a jogaiddal!

Jogod van tanulmányozásra elkérni a dokumentumokat! Nem kell azonnal aláírnod!

Vidd haza, olvasd át!

Jogod van szakértőnek megmutatni, aki segít a jogi értelmezésben!

Ami a legfontosabb:

Jogod van megtagadni az aláírást!

Húsz éve történt a rendszerváltás. Megérte?

Húsz esztendeje, 1988-89-ben ment végbe az a folyamat, amit kegyesen rendszerváltásnak szoktak nevezni, de ami nem más, mint tőkés ellenforradalom. Észre sem vettük, talán el sem hittük, hogy szinte a szemünk láttára alakul át a világ. Sokan hitték, hogy ez az új világ jobb lesz, jobban fogunk élni, csupa becsületes ember fog bennünket vezetni. Sokan hitték, hogy minden marad a régiben, visszük magunkkal azt, ami jó volt a szocializmusban, és hozzátesszük azt, ami jó a kapitalizmusban. Nem ez történt! Ma rosszabbul élünk, mint húsz éve, nemzedékek nőnek fel munka nélkül. Bizonytalan a jövő, aki teheti, az külföldön érvényesül.

A következő hónapokban az újságok tele lesznek a tőkés rendszerváltást magasztaló írásokkal. Újra előkerülnek a húsz évvel ezelőtti percmemberkék, a mai „nagyok” meg bizonygatják a két évtizeddel ezelőtti döntés helyességét. Mi is írunk a rendszerváltás eseményeiről. Úgy, ahogyan mi megéltük, úgy ahogyan szerintünk ténylegesen történt. És mindig feltesszük a kérdést: megérte?

A TISZATÁJ-ÜGY ÉS A MAGYAR GLASZNOSZTY

Húsz esztendővel ezelőtt, 1989. február 16-án az MSZMP Csongrád megyei bizottsága úgy határoz, hogy rehabilitálják a Tiszatáj című irodalmi folyóirat két és fél évvel korábban elbocsátott szerkesztőit. Az ügy történelmi méretekben nézve jelentéktelen, de világos tükre annak, ahogy a kormányzó MSZMP a nyilvánosság, a magyar glasznoszty jelszavával 1988 őszétől felszámolja nem csupán a kádári időszak örökségét, de magát a pártot és a szocializmust is.

1956 VERSBE FOGLALT ÚJRAÉRTÉKELÉSE

A pártbizottság első titkára ekkoriban Vastagh Pál, 38 éves jogász. Vastagh a Békés megyei Nagyszénásról származik, egyetemi és KISZ-karrier áll mögötte, mielőtt az 1988-as nagy kádermo­z­gások során elfoglalja az MSZMP Csongrád megyei vezetőjének székét. Az MSZMP-t szétverő reformkörök egyik támogatója, így aktív szerephez jut a rendszerváltás után is. A Horn-kormányban igazságügyi miniszter, 2007-től pedig nagykövét Kanadában.

A Tiszatáj-ügy 1986 júniusában indul, amikor a Szegeden kiadott irodalmi lapban megjelenik Nagy Gáspár néhány verse, köztük „A fiú naplójából” című is. Nagy Gáspár nem egyszerűen egy 37 éves költő, hanem közéleti személyiség. Néhány évig az Írószövetség titkára, majd a Bethlen Gábor Alapítvány titkára. Az pedig nem más, mint „a térségben elsőként létrejött legális új polgári összefogás”, ahogyan ma is olvashatjuk a honlapjukon. A vers teljesen nyilvánvalóan 1956-ról szól, és a polgári irodalomtörténet ma is az 1989-es ellenforradalom egyik szelle­mi előkészítőjeként ünnepli: „... és a csilagos estben ott susog immár harminc évgyűrűjével a drága júdásfa: ezüstnyár rezeg susog a homály követeinek útján s ki-

RADICS KATALIN, HIVATALOSAN, MÉG BUDAPESTEN

tünteti őket lehulló ezüst-tallérok­kal érdemeik szerint illón...” A vers más időben talán nem vált ki politikai reakciókat, de ne feledjük: 1986-ot írunk. Éppen harminc éve ment végbe az ellenforradalom, és időközben külföldön és idehaza megindul egy új ellenforradalom szervezése.

Az MSZMP Politikai Bizottsága 1986. július 1-én dönt arról, hogy a Tiszatáj ebben a formában nem jelenhet meg. A szerkesztőbizottság olyan tagjai ellen, akik az MSZMP tagjai, a Csongrád me-

gyei bizottságnak fegyelmet kell indítani. A vezetés ülésén vita van, de Kádár nyugodtan utazik szabadságra, mondván: vita eddig is volt, a pártvezetés és a párt egységes. Hamarosan kiderül azonban, hogy nem így van.

KÁDÁR DÜHÖS

A Csongrád megyei pártbizottság fele­má­san hajtja végre a határozatot. Ugyan fölmentik Vörös László főszerkesztőt, de nem tartják indokoltnak a lap megjelenésének szüneteltetését. Az ügyet elkenik azzal, hogy kijelentik: maradjon irodalomközpontú a Tiszatáj, erősíteni kell a társadalomtudományi irányultságot és a helyi jelleget is. Az egész ügyet értelmi­sé­gi összezördülésnek fogják fel, úgy kezelik, mint bármikor a békés esztendő­kben. Senkiben sem merül fel, hogy egy ellenforradalom szelle­mi előkészítésével állnak szemben. A pártbizottság első titkára ekkor Szabó Sándor, a megyei tanács korábbi elnöke, aki 1985-ben a megye legendás és keménykezű vezetőjétől, Komócsin Mihálytól veszi át a hatalmat. Szabónak nincsenek osztályharcos tapasztalatai, ellenben tetszik neki az első titkárság. Úszik az árral. A megyei párt­szervezet ellenállása már önmagában is rossz jel, de még rosszabb, hogy a területért felelős központi vezetők is félvállról veszik az ügyet. Nem akármikről van szó. A csúcsvezetés ideológiai főnöke Berecz János. A kulturális ügyekért Pál Lénárd KB-titkár és Radics Katalin, a KB osztályvezetője felel. Pál Lénárd, aki ek­kor már 61 éves, nem politikus, fizikus,

az MTA tagja, alapvetően becsületes, de politikai kérdésekben naiv ember.

Az ügy azonban nem áll meg Csongrádban. Mintha valahonnan szerveznék az ügyet, még júliusban, tehát a nyári vakációk kellős közepén 32 író követeli az Írószövetség választmányának összehívását. Az aláírók nevei sok mindent elárulnak. Köztük van Csurka István, a MIÉP későbbi elnöke. Göncz Árpád, aki az SZDSZ-ből kerül majd a köztársasági elnöki palotába. Itt van Csoóri Sándor, a nacionalista ellenzék egyik meghatározó figurája. De közöttük van Jókai Anna is, Kossuth-díjas író, a rendszerváltási időszak egyik ismert szereplője. Az ügy ezzel országos politikai problémává dagad.

Kádár dühös. Ő pontosan emlékszik arra, hogy 1956-ban is az Írószövetség lázadásával indultak el az ellenforradalmi események. Az írók, akik mindent megkaptak a szocializmus évei alatt, és hála a kádári kultúrpolitikának, sokkal nagyobb szabadságot élveztek, mint kollégáik bármelyik szocialista országban, most ismét lázadnak. Pontosán tudják ők is, Kádár is, hogy nem egy folyóirat betiltása a lényeg, hanem 1956 újrértékelése. A folyóiratot lehetne engedélyezni, de 1956-ot nem lehet átértékelni. Ez az a határ, amit a szocialista rendszer nem léphet át.

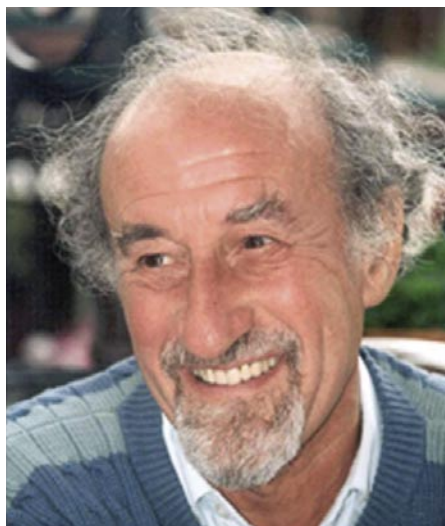
Kádár dühös azért is, mert először érzi: cserbenhagyják. A Politikai Bizottságban vele együtt ülő elvtársai hagyják cserben. Kádár tudja, hogy életkora, egészségi állapota miatt rövidesen távoznia kell, de a hatalom átadását, a személyek kiválasztását ő akarja levezényelni. A Politikai Bizottságban ott van mindenki, akire számíthat, s most csalódnia kell. Kádár szeptemberben visszatér szabadságáról, és talán utoljára rendet tesz a Politikai Bizottságban. Kádár kemény hangon elmagyarázza politikus társainak, hogy a tőkés Egyesült Államok kettős politikát folytat a szocialista Magyarországgal szemben. Az egyik oldalon kedvesek a kormányhoz, a másik oldalon támogatják a szocializmus ellen fellépő erőket. „Nem tudom, hogy hány embert sorolunk be ebbe az ellenzéki, ellenséges csoportba”, mondja, de hiba lenne mindet CIA-ügynöknek tekinteni. De ugyanilyen hiba nem észrevenni, hogy „van politikai összefogás, szervezett együttműködés a CIA és az itteni ellenzéki, ellenséges erők között”. Világos beszéd az is, amit ezután mond: „Mindenféle politikai, gazdasági, társadalmi gondjaink mellett megengedhetetlennek tartom, hogy enged-

ményeket tegyünk az ellenzék legalizálása területén. Mert az is céljuk, hogy félig-meddig legalizálják, és tárgyaló partnerként elismertessék magukat”. Tesék csak belegondolni, hogy alig három év múlva a Grósz-vezette MSZMP már a legalizált ellenzékkel ül majd le tárgyaló asztalhoz. Kádár világosan megmondja, hogy harcolni kell, ha meg akarjuk védeni a szocializmust: „Ütközni kell, ha kell! Nekem ez a véleményem. Az ütközés már elkerülhetetlen. Tudatosan próbálgatják, hogy hol a határ, és provokálnak bennünket, mert tudni akarják, hogy meddig mehetnek el”.

Kádár kitér arra is, hogy az Írószövetségben az egész ügyet Kádár érzékenységeinek számlájára írták. „Én nagyon érzékeny vagyok a szocializmus ügyében, a népi demokratikus hatalom ügyében, a társadalmi rendszer ügyében” – mondja a vitában. Kádár határozott fellépése nyomán a Politikai Bizottság elmarasztalja a Csongrád megyei vezetést és tulajdonképpen a vezetés ingadozó tagjait is.

A PÁRT „KÁDÁRTALANÍTÁSA” ÉS A SZELLEMI ELLENFORRADALOM

1988 májusában Kádár János távozik a párt éléről. A pártértekezlet a szocializmus megerősítéséről dönt, a valóságban azonban a pártértekezlet másnapján megkezdődik a szocializmus lebontása. A pártvezetés revizionista-ellenforradalmi része tudatosan olyan intézkedéseket javasol és ver keresztül, amelyek összeegyeztethetetlenek a szocializmussal, aláássák a néphatalmat és a párt erejét. A pártvezetés kommunista szárnya viszont folyamatosan hátrál, elvi kér-

BEREND T. IVÁN, VIDÁMAN, MÁR AMERIKÁBÓL

désekben kompromisszumokat köt, amelyek összezavarják a párt tagságát.

1988 őszén több megyében pártértekezletet tartanak, ahol a megújulás jel-szavával előretörnek a revizionista erők. A Csongrád megyei pártértekezleten így lesz az új vezető Vastagh Pál. Vastagh szimbolikus lépéssel vezeti be rövid országglását. Megkezdí a Tiszatáj ügyben elmarasztaltak rehabilitálását. A pártértekezlethez 55 irodalmár levelet ír, köztük olyanok, mint Raffay Ernő, az Antall-kormány későbbi honvédelmi államtitkára, Grezsa Ferenc, a szegedi egyetem docense. Az akciók összehangolása szinte nyilvánvaló. A helyi pártvezetés ezúttal szövetségesekre talál az MSZMP országos vezetésében.

Radics Katalin, a KB Tudományos, Kulturális és Oktatási Osztályának vezetője 1988 novemberében javaslatot terjeszt a Politikai Bizottság elé a Tiszatájjal kapcsolatos döntések felülvizsgálatára. „A Politikai Bizottság meghaladottnak tekinti azt a gyakorlatot, hogy állami szervek működésének konkrét ügyeivel – ez esetben egy folyóirat megjelenésének szünettetésével, szerkesztő bizottságának átalakulásával – foglalkozzék” – olvasható a határozatban. A PB néhány tagjának nyomására bekerül az a megjegyzés, hogy az említett vers megjelenítése a Tiszatájban politikai hiba volt, de az már nem oszt, nem szoroz. Az ügyet visszautalják Szegedre, ahol aztán győzelemre juttatják az ellenzéki értelmiséget.

Radics az 1980-as évek káderüdvöskéje. Ekkoriban 41 éves, csinos asszony. Gépírónőből képezi magát nyelvészé, 1981-ben még a kandidátusi címet is elnyeri. Az MTA Nyelvtudományi Intézetében dolgozik, és egy pártértekezlet során éppen Aczél György figyel fel a fiatal értelmiségi felszólalására. 1980-ban bekerül a KB apparátusába, és 1985-ban már osztályvezető. Ma már kevesen tudják, hogy a pártvezetésben éppen az ő osztálya foglalkozik az ellenzékkel. Az ő helyettese Knopp András, a terület közvetlen gazdája. Innen az akkori vicc: az ellenzéki ajtaja előtt áll valaki és mondja: „knoppogtatok, knoppogtatok, érted jöttem, nem ellened”. Radics férjhez megy Berend T. Ivánhoz, az MTA elnökéhez. A rendszerváltás során mindketten az Egyesült Államokba utaznak és a Los Angeles-i University of California intézményben folytatják életüket. Idehaza pedig a szellemi ellenforradalom után győz a politikai, a szocializmus helyébe a tőkés rendszer lép. ■

Párizs-Budapest: európai civil nyilatkozat a gazdasági válságról

A világgazdasági válságból a fennálló rendszer átalakításával kell kiutat találni, tömegmozgósítással, társadalmi ellenállással meg kell akadályozni, hogy a dolgozókkal és a nélkülözőkkel fizettségük meg a válság árát – áll abban a nyilatkozatban, amelyet százötven európai szakszervezet és civil szervezet adott ki január közepén Párizsban, Budapesten pedig a Magyar Szociális Fórum – Szociális Kerekasztala hozott nyilvánosságra.

A világgazdasági válság oka a fennálló rendszerben keresendő, a világ vezetői mégis megpróbálják megmenteni a bukott gazdasági modellt. Közpénzekből gyorsan szanálták a bankokat és a pénzvilág legfőbb szövetségeseinek számító nagy részvényeseket, ezt követően pedig olyan bankárokat és multi cégvezéreket neveztek ki felelős tisztségekbe, akik a válságot előidézték. A dolgozók, a munkanélküliek, a szegények nem csak hogy nem részesültek semmiféle segítségben, hanem még a válság árát is velük akarják megfizettetni – áll a párizsi nyilatkozatban.

A válság elmélyülésével nők és férfiak milliói veszítik el munkahelyüket, otthonukat, megélhetésüket. Előrejelzések szerint több tíz millióan duzzasztják majd az emberiség szélsőséges szegénységben élő 1,4 milliárdos seregét. A válság az egész világon súlyosbítja a nép túlnyomó többségének társadalmi, környezeti, kulturális és politikai életkörülményeit. A Párizsban egybeült szakszervezetek, mezőgazdasági kistermelők, társadalmi érdekvédők, környezetvédők, fejlesztési kérdésekkel foglalkozó csoportok, vallásközösségek, feministák, rászorultak és nélkülözők, diákok és fiatalok, szegénységellenes hálózatok abban jelelték meg a válságból kivezető első lépést, hogy azonnal mérsekeljék a válság társadalmi következményeit, egyidejűleg pedig fogjanak hozzá a gazdaság környezetbarát átalakításához.

Olyan rendszerre van szükség, amely a nép és a természeti környezet javát szolgálja, igazságos és demokratikus kontroll alatt áll – írják a civilek, ellenállásra és társadalmi alternatíva kidolgozására szólítva fel az európai népeket.

Írj! Fényképezz!

A Szabadság mindannyiunké. Közös érdekünk, hogy tájékozódjunk mindarról, ami országunkban történik. Legyen az jeles vagy felháborító esemény: tudnunk kell róla! A Szabadság szerkesztősége ezúton hív fel mindenkit, aki ilyenekkel találkozott: írja meg, vagy fényképezze le, s küldje be! Várjuk tudósításaitokat levélben a székház címére „A Szabadság” felirattal, vagy az info@aszabadsag.hu e-mail címre.

Ferencváros: tovább dolgozni!

A ferencvárosi időközi választásokat több mint 60 százalékot kapva a Fidesz nyerte. Az MSZP a visszalépett SzDSz-jelölt szavazóival elérte a 27 százalékot. Visszaesett a Jobbik, a Humanista Párt és a Munkáspárt lényegében megismételte az első forduló, két héttel ezelőtti eredményt. A nagyobb részvétel miatt ez most 0,6 százalékos eredményt jelentett a Munkáspárt jelöltjének, Paulik Péternek. A két forduló között sokat dolgoztunk, nem csak a ferencvárosiak, segítettek Zuglóból és Józsefvárosból is, ismét plakátzott a Baloldali Front. Sikerült új szavazókat megszólítani, azonban többen nem mentek el voksolni azok közül, akik két hete a Munkáspártot támogatták. A ferencvárosi választás rövid tanulsága: jobban és még többet kell dolgozni. Ki kell menni az emberek közé, csak akkor tudjuk érdemben megszólítani a választót, ha a konkrét problémáival foglalkozunk. Nem csak a választások idején, mindig! Nem csak, amikor éppen nincs más dolgunk, mindig!

Becstelen MSZP!

A ferencvárosi Választási Bizottság elmarasztalta a Magyar Szocialista Pártot, mivel a párt kerületszerte leragasztotta a Munkáspárt plakátjait. A szocialista központból folyamatosan hívogatták a Ferencvárosban élőket: ne szavazzanak a Munkáspártra, mert az „együttműködik a Fidesszel”. Volt példa, amikor MSZP-s aktivista a Munkáspárt nevében kopogtatott, s mondta, nem kell ránk szavazni, lényeg a „baloldali egység”. Csalás, rágalom, becstelenség. Most a Választási Bizottság elmarasztalta az MSZP-t, ám ehhez kellett a ferencvárosi munkáspártiak beadványa is, és az, hogy igazukat fényképekkel bizonyították. Az MSZP ebben az esetben is csalt. Most bizonyítottan.

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Szerkesztőség: 1082 Budapest VIII., Baross utca 61.; Telefon: 334-1509; Telefax: 313-5423;
A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu
Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató; ISSN 0865-5146

A Munkáspárt internetcíme: <http://www.munkaspart.hu>